

Vrijdag 6 november 1914 – ochtendeditie

Belgische vluchtelingen.

In een gisteren te Breda gehouden vergadering van Antwerpse vluchtelingen is besloten, ter herinnering aan de door de Bredase burgerij bewezen hulp, een gedenkteken op te richten. Vele bijdragen zijn voor dit doel reeds ingekomen.

Het Antwerps Centraal Bureau verzoekt te berichten, dat het geen gratis reisgelegenheid verschaft terug naar Holland dan bij hoge noodzakelijkheid. Wel wordt aan onvermogenen naar Antwerpen of Vlissingen kosteloos vervoer verstrekt.

De Amerikaanse gezant dr. Van Dyke heeft van het Rode Kruis in Amerika fl. 25.000 ontvangen tot ondersteuning van de Belgische uitgewekenen in Nederland.

Bovendien zonden Amerikaanse vrienden de gezant fl. 10.000, welke hij heeft overgemaakt aan het Centrale Comité van steun te Amsterdam.

De levensmiddelen uit Amerika te Rotterdam aangebracht, zijn door de zorgen van het comité van de Amerikaanse gezanten in Den Haag, te Londen en Brussel, onder de bevolking van verschillende plaatsen in België verdeeld.

Parijs, 5 november. Officiële kennisgeving van vanmiddag drie uur:

Op onze linkervleugel zijn de strijdkrachten der bondgenoten ten oosten van Nieuwpoort, op de rechteroever van de IJzer, een weinig opgeschoten.

Van Diksmuide tot de Leie hebben de Duitsers op een groot aantal punten gisteren opnieuw, hoewel wat het optreden der infanterie betreft minder krachtige aanvallen gedaan.

De linies der Fransen en Engelsen zijn nergens teruggedreven. Onze troepen hebben integendeel, door tot het offensief over te gaan, in verscheidene richtingen terrein gewonnen.

Belgische vluchtelingen.

De Leeuwarder Courant verneemt, dat het Nederlandse gezantschap te Rome het volgend protest in het Giornale d'Italia heeft doen opnemen:

De legatie, evenals alle in Italië verblijvende Nederlanders, zijn pijnlijk getroffen door een brief van uw speciale correspondent signor Gino Calta-Bedolo, gedateerd Holland oktober, en gepubliceerd in het Giornale d'Italia van zondag 25 oktober 1914, nr. 294, bladzijde 3.

Het gehele Nederlandse volk is er trots op te hebben kunnen bijdragen, om het lijden te verlichten van een aantal van meer dan 300.000 personen, een dienst, welke de pers van alle Nederland omringende landen op zijn juiste waarde heeft weten te schatten en waarvan de vele telegrammen van dankbetuiging van de Belgische vluchtelingen aan H.M. de Koningin en aan de Nederlandse regering de bewijzen zijn.

Uw correspondent maakt in zijn brief toespelingen, die naar het ons toeschijnt de vreselijkste beschuldigingen tegen Holland zouden zijn.

De legatie, gezien de feiten, doet bij deze een beroep op uw gevoel van billijkheid en verwerpt boven alles met verontwaardiging de beschuldiging, dat het Nederlandse volk, gedreven door een laag

gevoel van naijver op de handel, met vreugde het ongelukkige lot van Antwerpen en haar bewoners ziet.

Integendeel bewijst alles de ongegrondheid van een dergelijke beschuldiging en nooit is er een zo spontane kracht en zo'n algemene bijval gezien om de lijdende mensheid te helpen als de laatste weken in Nederland.

Elias, de oorlogscorrespondent van de Daily Chronicle, seinde Woensdag uit Noord-Frankrijk, dat de Engelse troepen in een driedaagse slag schitterend hebben gevochten tegen een overmacht van 700.000 Duitsers, die trachtten tussen Ieper en Reims door het front der bondgenoten heen te breken.

Bestormingen met de bajonet van de loopgraven waren die dagen voortdurend aan de orde. De eerste dag werden de Duitsers telkens met grote verliezen teruggeslagen; zij lieten stapels lijken op het slagveld liggen.

De volgende dag vielen zij weer met een overstelpende overmacht aan en dreven de Engelsen vijf mijl terug. Aan beide zijden waren de verliezen reusachtig. De laatste dag (zaterdag van de vorige week) herwonnen de Engelsen echter niet alleen het verloren terrein, doch wierpen de Duitsers 15 mijl terug.

Naar reeds in het kort in ons vorig avondblad gemeld, zullen op maandag 9 november de volgende gemeentelijke scholen te Antwerpen heropend worden.

De jongensscholen aan de Kipdorpvest, Blindenstraat, Kloosterstraat, Constitutiestraat, Elisabethstraat, Markgravenlei, Pachtstraat, Pierenburgstraat, Schoolstraat, Kapucijnerstraat, Oranjestraat, Indienstraat, Albertstraat, Violetstraat, Driesch, Balansstraat,

Bredastraat, Victor Desguinstraat, Kasteelstraat, de oefenschool aan de Zirkstraat en de Vrièrestraat.

De meisjesscholen in de Bogaardestraat, Deurnestraat, Legukstraat, Boerhaavestraat, Haantjeslei, Abdijstraat, Biekorfstraat, St. Andriesstraat, Lamoniërestraat, Paardenmarkt, Indienstraat, Eikenstraat, Van Aerdstraat, Brederodestraat, Beeldekensstraat, Bredastraat, Geuzenstraat, Stuivenbergstraat, de Vriestraat, Verschansingstraat, Balansstraat en de oefenschool aan de Hopland.

Tevens openen op genoemde dag de onderwijsinrichtingen der Jezuiten aan de Kunstlei, het St. Joannes Berchmans' college aan de Meir en de school der Zusters Apostelinnen, Breughelstraat.

Generaal Joffre heeft in een telegram aan grootvorst Nikolaas, waarin hij deze geluk wenst met de voorspoedige krijgsverrichtingen der Russische troepen gezegd, dat op het westelijk oorlogsterrein, naar hij hoopt, binnenkort een beslissend succes voor de troepen der bondgenoten zal zijn verkregen.

De Times van gisterochtend dringt in een hoofdartikel aan op het vormen van nog meer Engelse legers, daar uit de, door de bekende "ooggetuige" beschreven gevechten aan de IJzer gebleken is, dat het succes der Engelse troepen daar alleen te danken is geweest aan het feit, dat de Engelsen telkens nieuwe versterkingen konden aanvoeren en ook steun hadden van Franse reservetroepen. Daar de legers, welke thans in oefening zijn, hun plaats aan het front gaan innemen, moet er voor aanvullingen worden gezorgd.

Uit België.

De Duitsers zijn, naar aan de Tijd wordt geseind, bezig een verdedigingslinie te maken van Zeebrugge tot voorbij Dudzele, langs het kanaal, dat vandaar in Oostelijke richting voortloopt. De

versterkingen worden zeer behendig aangelegd, mede onder leiding van marineofficieren, die in motorboten rondvaren. De versterkingen bestaan uit loopgraven en het gemaskeerd opstellen van batterijen. Vooral de sluizen bij Damme zijn sterk verdedigd.

De Belgische consul-generaal te Amsterdam deelt het volgende mee:

De ambtenaren van het ministerie van financiën worden gemachtigd hun functies weer te aanvaarden op de voorwaarden aangegeven in de circulaire van de minister van financiën van 17 september. Dezelfde machtiging wordt verleend aan de ambtenaren van het ministerie van binnenlandse zaken op de voorwaarden omschreven in de circulaire van de minister van binnenlandse zaken van 4 augustus jongstleden.

Leraars en onderwijzers moeten zich ter beschikking stellen van de plaatselijke autoriteiten, waar zij onder ressorteren. De ambtenaren van het ministerie van justitie moeten hun functie weer aanvaarden, behoudens morele of materiële onmogelijkheid. Aan de ambtenaren van de spoorwegen, post- en telegrafie en telefoon en aan de ambtenaren van het ministerie van publieke werken wordt geen machtiging verleend zich ter beschikking van de Duitsers te stellen.

Voor de staatsdienaars, met uitzondering van de magistraten, leraars en onderwijzers die hun functie uitoefenden binnen de vesting Antwerpen, achten wij het veilig noch waardig voorlopig hun post weer in te nemen.

Volgens de Haagse voorschriften zijn de ambtenaren, die hun functie weer aanvaarden, gemachtigd de volgende verklaring te tekenen:

“Ik ondergetekende beloof hiermee overeenkomstig de besluiten van de Haagse conventie van de 18 oktober 1907 mijn werkzaamheden nauwgezet en getrouw voort te zetten, en niets te

ondernemen of toe te laten dat het Duits bestuur van het Belgische grondgebied zou kunnen schaden.”

Het is hun evenwel beslist verboden de eed van trouw aan de mogendheid, die het grondgebied van België bezet, af te leggen.

Men meldt ons uit Aardenburg:

Daar het Duitse legerbestuur in Brugge vóór 6 november 70.000 kg vlees van de bevolking heeft opgeëist, trachten vele Belgen uit de omstreken van Brugge hun vee in veiligheid te brengen op Nederlands grondgebied, zodat hier en in Sluis weer een massa vee aankomt, dat voor spotprijzen wordt verkocht. Het aantal vluchtelingen neemt weer toe.

Iedere kar voert weer tal van mensen uit Brugge aan, die deels hier blijven, deels verder trekken.

Belgische vluchtelingen, die over Duits grondgebied naar Zwitserland willen gaan, worden daar te lande alleen toegelaten, indien zij bewijzen kunnen, dat zij over de nodige middelen beschikken om gedurende enige tijd in hun levensonderhoud te voorzien.

Stemming te Berlijn.

Berlijn, 2 november.

De gelaatstrekken van Berlijn zijn in deze dagen bijna zo onveranderlijk als die van de Sfinx. Vreugde, zorg of leed zijn er ternauwernood op te onderkennen. Toen Antwerpen gevallen was, is er op aansporing van de kranten gevlagd. Dat was tenminste iets zichtbaars. Men moest echter al bijzonder gelukkig zijn, om iets te zien van de betoging voor de Turken, toen hun oorlog tegen Rusland

bekend werd, een oorlog die hier in ingewijde kringen inderdaad tegen de vorige week werd verwacht.

Men weet hier heel goed, dat het vooral de intellectuele Berlijnse jeugd, de pas klaar gedrilde, geestdriftige vrijwilligers zijn, die de ontzettende verliezen aan het IJzerkanaal geleden hebben. Niemand kent nog de juist afmeting van de rouw, die over Berlijn gekomen is; men weet slechts dat deze vreselijk groot zal zijn.

Ik heb gemerkt, dat men in ons land en elders verkeerde gevolgtrekkingen maakt uit het feit, dat de nieuwe troepen in België hoofdzakelijk uit zeer jonge mannen schijnen te bestaan. Dat is zeer waarschijnlijk, omdat men er hier de voorkeur aan heeft gegeven, oudere mensen van de landstorm, die bijna zonder uitzondering huisvaders zijn, thuis te laten, en daarvoor vrijwilligers, die in overvloed ter beschikking stonden, in het veld te zenden. De grote meerderheid van deze vrijwilligers moesten uiteraard mannen zijn, die de dienstplichtige leeftijd nog niet bereikt hebben of er reeds overheen zijn, en daaronder vormt natuurlijk de jeugd weer de meerderheid. Ik heb in oktober het Duitse rijk van zijn uiterste oost- tot zijn uiterste westgrens doorgereisd. Ik heb overal nog overvloed van krachtige mannen gezien. Aan mensenmateriaal is er dus nog geen gebrek, veeleer schieten de benodigdheden te kort om al deze mensen uit te rusten.

Buitenkansjes voor postzegelverzamelaars.

Een Belgisch medewerker schrijft ons:

Dit is een gulden tijd voor postzegelverzamelaars. Het postverkeer is in onze dagen, zonder het kleurig kleefzegeltje niet meer denkbaar en bij de algemeen ingevoerde rijksexploïtatie, zijn die papieren merkjes niet alleen een eigenaardig soort van betalingsbiljetten,

maar ook miniatuurvlaggetjes, welke de soevereine staat op iedere geschreven mededeling binnen de grenzen van zijn gezagsgebied plaatst. Uit een goede postzegelverzameling kan men heel wat geschiedenis lezen, en het zal voor de echte liefhebbers eens een joy for ever worden in hun collecties de grote machtsverschuivingen na te slaan, waarvan deze oorlog reeds ongeziene gevallen heeft geschapen.

Het meest bekend en zeer gezocht zijn hier in Nederland de Duitse postzegels uit het bezette België. Zeldzamer en eenmaal zeker tot hogere waarde bestemd, zijn de Belgische postzegels, welke op dit ogenblik worden afgeleverd en afgestempeld te Havre in Frankrijk. Het stukje Frans grondgebied, dat de Belgische regering voorlopig tot zetel dient, is bij officieel besluit geëxterritorialiseerd geworden en staat onder Belgische vlag. Belgische gendarmes houden er de wacht in schuilhuisjes, welke in de Belgische kleuren zijn geschilderd. En het Belgisch postkantoor levert er Belgische postzegels af. Wie ze gebruikt moet zijn brieven volgens het gewoon Belgisch tarief frankeren: 10 centiemen voor brieven naar België, 20 centiemen voor brieven naar Nederland, en 25 centiemen voor brieven van het verbelgieste Havre naar het Franse Parijs. De eerste dag reeds werden er voor 500 frank van deze zegeltjes in Havre verkocht. De Franse bevolking van Havre is er begrijpelijkerwijze verzot op om zo'n liefhebberijtje aan haar binnenlandse vrienden over te sturen, al denkt ze ook niet in de verste verte aan het complex van zeer ingewikkelde problemen van openbaar recht, welke met dat eigenaardig zegelgebruik vasthangen. Ook herinneringen van lange ballingschap en een onmetelijk volkslijden ...

Vrijdag 6 november 1914 – avondeditie

Belgische vluchtelingen.

De minister van binnenlandse zaken heeft aan de commissarissen der Koningin bericht, dat het hem aangenaam zou zijn, ten spoedigste na 1 november een rapport te mogen ontvangen, waarin de volgende vragen worden beantwoord:

Hoeveel is, naar raming, het grootste aantal Belgische vluchtelingen geweest, dat tezelfdertijd in uw provincie heeft verblijf gehouden?

Hoe is in het algemeen de houding van de bevolking in uw provincie tegenover de vluchtelingen geweest?

Is het nodig gebleken, in uw provincie bijzondere maatregelen te treffen in verband met de komst of de aanwezigheid van de vluchtelingen? Zo ja, welke zijn die maatregelen geweest?

Hoe gaat het in het algemeen in uw provincie met de terugkeer van de vluchtelingen?

Hoeveel vluchtelingen ongeveer waren op 1 november nog in uw provincie aanwezig?

Rotterdam.

Belgische vluchtelingen.

Vandaag zijn slechts 245 vluchtelingen van hier naar Antwerpen vertrokken: 132 betalenden en 113, die kosteloos werden vervoerd.

Belgische vluchtelingen, die naar België wensden terug te keren, kunnen uitsluitend met de treinen, welke 's morgens te 8 u 08 en te 9 u 40 van station Delftse Poort vertrekken, kosteloos worden vervoerd.

Amsterdam.

Depot van levensmiddelen voor de Belgische uitgewekenen.

De commissie voor het depot van levensmiddelen voor de Belgische uitgewekenen bericht ons, dat het depot, dank zij de medewerking van zeer velen uit de burgerij een groot succes is geweest, en dat het in staat is geweest voor een groot aantal doorgangshuizen van vluchtelingen geregeld voeding beschikbaar te stellen.

Door de nieuwe regeling, welke ten aanzien van de uitgewekenen thans is uitgevoerd, is het depot voor dezen niet meer nodig. Het zal aanstaande zaterdag gesloten worden. De goede resultaten, welke het heeft opgeleverd, heeft echter de gedachte doen rijzen, of het niet gewenst is, het thans in leven te houden voor de bevolking van Amsterdam. Mochten zich dames of heren geroepen gevoelen een dergelijke inrichting, wellicht met eethuizen, die door haar worden voorzien, in het leven te roepen, dan is de commissie van het depot, adres Plantage Parklaan 3, gaarne bereid, met hen van gedachten te wisselen.

Belgische vluchtelingen.

Heden zijn 154 vluchtelingen naar België teruggekeerd.

Parijs, 5 november. Officieel bericht van 11 uur 's avonds.

Geen nieuwe berichten over de krijgsverrichtingen ten noorden van de Leie.

Aardenburg, 5 november. Hedenmorgen zijn weer twee bommen geworpen op Brugge-Zeehaven (niet te verwarren met Zeebrugge), waarheen de benzinedepots na de bomaanslag op St. Michiels zijn overgebracht. Daardoor is de trambaan Brugge-Zeebrugge vernield.

Te Brugge zijn aankondigingen aangeplakt, dat niemand de stad mag verlaten zonder nieuw paspoort, uitgezonderd door de Kruispoort, waardoor de weg naar Nederland gaat in de richting Aardenburg. In de omtrek van de stad worden massa's boerenpaarden gerekwireerd.

Het kanongebulder is zwakker.

Breda, 6 november. Een zoeven hier aangekomen bewoner van een dorpje vlak achter de slaglinie in Vlaanderen bevestigt het verhaal van de aanslag op de Duitse keizer te Tielt. Zondagmorgen op de weg van Ingelmunster naar Tielt kwamen hem vijf grijze auto's achterop. Zij reden in volle vaart voorbij, doch hij had nog gelegenheid om te zien, dat in de tweede auto de keizer gezeten was. Hij herkende hem onmiddellijk, daar hij hem meermalen, o.a. te Brussel, gezien had. Op de treeplanken van elke auto zaten aan weerszijden soldaten met het geweer in de hand.

Dinsdagmiddag vertoefde onze zegsman te Tielt, waar hij in het café Amicitia vernam, dat de keizer zondagmiddag gedurende een half uur te Tielt was geweest, alwaar hij troepen in ogeschouw had genomen. Ongeveer 20 minuten na het vertrek van de Keizer, waren 6 vliegtuigen aangevlogen. Zij hadden 15 bommen in het stadje geworpen, waarvan er vier of vijf niet ontploften. De ontplofte bommen hadden grote vernielende kracht. Eén ervan sloeg in een huis vlak naast het Hôtel de l'Avenir, waar de Duitse staf gevestigd was. Dat huis werd zeer zwaar beschadigd en van het Hôtel de l'Avenir sloegen de pannen van het dak en sprongen alle ruiten. De zich in het stafbureau bevindende officieren kregen evenwel geen letsel. Andere bommen vielen op huizen in de Nieuwstraat en op de Markt en richtten daar grote schade aan. Het raadhuis heeft o.a. veel geleden.

Ofschoon de bewoners, toen de Duitse soldaten op de vliegtuigen begonnen te schieten, in de kelders vluchtten, werden een 20-tal burgers, waaronder de vrouw van de tramcontroleur, zwaar gewond. Twee op straat staande soldaten werden gedood; één ervan was geheel vermorzeld. Ook moeten enkele officieren licht gewond zijn. Onmiddellijk daarna werden de documenten in het stafbureau verzameld en is de staf, waaronder de Hertog van Württemberg zich moet hebben bevonden, met automobielen vertrokken, vermoedelijk naar Gent.

Onze zegsman deelt verder mede, dat door zijn dorpje en omgeving, na de eerste patrouilles uhlanen in het begin van de oorlog, tot de tijd van het beleg van Antwerpen geen vreemde militairen zijn doorgetrokken. Toen had hij Engelse ruiters ingekwartierd gehad en zijn veel Engelse auto's met mitrailleurs voorbij gereden. Enkele dagen later waren de Duitsers gekomen en in drie grote colonnes over Tielt, Oostrozebeke en Ingelmunster naar het zuidoosten getrokken. Deze troepen waren later gevolgd door andere. Ook kwam veel zwaar geschut voorbij en thans nog staan wegen en dorpen vol met allerlei oorlogstuig.

In Ingelmunster, Tielt en Kortrijk waren zeer veel gewonde Duitsers binnengekomen. Kloosters, scholen en kerken, alle beschikbare ruimte was er door ingenomen en onophoudelijk brachten Rode Kruis- en particuliere auto's de gewonden aan. Vele treinen met gewonden zijn van de genoemde stations vertrokken. Onze zegsman meent ook goederenwagens vol met doden te hebben gezien, maar zekerheid kon hij zich niet verschaffen, daar de Duitsers in dit opzicht zeer geheimzinnig waren.

Duitse soldaten hadden in de loop van de vorige week de spoorwegen Brugge-Kortrijk, Ingelmunster-Tielt, en Kortrijk-Gent

hersteld en ook de door de Belgen verwoeste brug over de Leie bij Grammene zou spoedig in orde zijn.

In de Vlaamse dorpen achter de slaglinie bevinden zich vele vluchtelingen uit de streken, waar de strijd woedt. Een hooggeplaatst inwoner van Roeselare, die om achtergebleven kostbare documenten te redden zich naar zijn woonplaats had gewaagd, ofschoon alle verkeer van burgers in die streken streng verboden is, zag onderweg, dat de Duitsers overal in de velden achter Roeselare loopgraven aanleggen, waarin machinegeweren opgesteld worden.

Woensdagochtend was evenwel van een terugdringen van de Duitsers nog niets te bespeuren en het zware kanongebulder, dat nu reeds sedert vele dagen de lucht vervult, bleek ook niet dichterbij te komen. Tot Tielt waren de bondgenoten op woensdag in geen geval doorgedrongen.

De bevolking in de streek achter de gevechtlinie is tamelijk rustig gebleven en wordt ook niet lastig gevallen. De boeren werden in het begin zelfs uitgenodigd gratis met de militaire trein mee te rijden. Er is wel veel opgevorderd en ook heeft men aanhoudend inkwartiering, doch het merendeel van de opgeëiste goederen werd betaald. De Duitsers gedroegen zich steeds goed. In het begin traden zij wat bars op, doch de burgemeester van het dorp had de voorzorg genomen, iedere bij hem ingekwartierde officier een bewijs te laten tekenen, dat hij goed behandeld was. Dit had ten gevolge, dat de Duitsers zich kalm en vriendelijk gingen gedragen.

Tekenend is het, dat de Duitse soldaten onophoudelijk vroegen, van welk punt in de omtrek de Eiffeltoren te zien was. Zij meenden op ten hoogste 15 km afstand van Parijs te staan.

Onze zegsman, die voor dringende zaken in Nederland moest zijn, is het gelukt vermomd in werkmanskleren en langs binnenwegen grotendeels te voet Nederland te bereiken. In Brugge zag hij o.a. een proclamatie, waarin het verbod was afgekondigd naar Nederland te gaan. Paspoorten werden geweigerd en alle bruggen werden streng bewaakt. Hij wachtte evenwel tot het donker was en ging toen langs binnenwegen naar de Nederlandse grens.

Van Brugge af heeft hij geen Duitse soldaten gezien.

Parijs, 5 november. De volgende beschrijving is hier bekend geworden van een schitterende, verenigde aanval van Marokkaanse, Franse koloniale en Indische troepen onder een moorddadig vuur van de Duitsers. De Afrikaanse en Indische troepen pasten hun geliefde tactiek toe door weg te schuilen in sloten, achter heggen en dergelijke dekkingen. Na een kwartier een hevig vuur te hebben onderhouden, dacht de vijand, dat hij zijn tegenstanders had vernietigd en kwam hij naderbij, doch binnen honderd el afstand gekomen knetterden de geweren en de mitrailleurs en de gehele Duitse troepenafdeling werd neergemaaid. De bondgenoten verdreven de vijand uit de dorpen Hollebeke en Mesen, welke plaatsen belangrijke strategische stellingen waren. Bij deze tegenaanval werd een Wurtembergs bataljon in het modderige bed van de Leie teruggeworpen en slaagden de Duitsers er alleen door een overgave in aan de dood te ontkomen. De aanval had vijf uur geduurd. De verliezen der Duitsers werden op 3000 doden en gewonden geschat. De bondgenoten maakten vele gevangenen, namen zes kanonnen en een gehele ambulance. De vijand was zes mijl teruggeslagen.

Uit Brussel.

Breda, 6 november. Een gisterenavond van Brussel te Breda aangekomen reiziger bevestigt, dat te Brussel een proclamatie aangeplakt is, waarin bekend gemaakt wordt, dat aan de stad Brussel een boete van 5 miljoen frank is opgelegd, wegens een opstootje, waarbij twee politieagenten zich tegen Duitse soldaten verzet hebben. De politieagenten weigerden namelijk op bevel van een Duitse officier een man te arresteren. Daarop ontstond een woordenwisseling, waarbij het volk te hoop liep en Duitse soldaten benevens de officier gemolesteerd werden. Met grote moeite gelukte het enige burgers het volk te kalmeren. In een daarop volgend geding werden de twee Belgische politiebeambten tot zware gevangenisstraf veroordeeld en daarna is aan de stad Brussel de bovenvermelde boete opgelegd.

Belgische vluchtelingen.

Bij het agentschap van de Nederlandsche Bank te Vlissingen is tot heden een bedrag van 700.000 frank tegen Nederlands geld ingewisseld.

De oorlogstoestand.

Dat de bondgenoten ten oosten van Nieuwpoort enige vorderingen hebben gemaakt, was ons reeds in het Duitse communiqué van gisteren aangekondigd in die vorm, dat de Duitsers daar een aanval hadden afgeslagen. Wij hebben er u al eerder opmerkzaam op gemaakt, dat hetgeen aan de ene zijde een afgeslagen aanval heet, van de andere kant gewoonlijk een geringe vordering wordt genoemd en waarschijnlijk evenzeer het een als het ander is. Uit de korte officiële berichten kan men gewoonlijk de aard van al die aanvallen, welke de Duitsers dagelijks blijven ondernemen, niet opmaken. Het is niet duidelijk of zij dienen om de vijand bezig te houden of af te leiden van het punt waar de hoofdaanval op gericht

is of zal worden, dan wel of zij een inleiding vormen tot een ernstige poging om door het front heen te breken. Dat zulks bij de IJzerlinie beproefd en mislukt is, mag men wel met zekerheid aannemen. Eveneens krijgt men uit de berichten sterk de indruk, dat de Duitsers nu ten Noorden van Arras trachten te bereiken, wat hun bij de IJzer is mislukt. Hun doel schijnt intussen niet zozeer Parijs dan voorlopig de zeekust met Calais te blijven.

Naar wij in de Figaro lezen, is president Poincaré zondag te Duinkerken aangekomen in gezelschap van Millerand, de minister van oorlog. Te Duinkerken hebben zij de Broqueville, de voorzitter van de Belgische ministerraad, en lord Kitchener ontmoet. Generaal Joffre heeft aan hun beraadslagingen deelgenomen.

Maandag jongstleden heeft president Poincaré op Belgische grondgebied een onderhoud met koning Albert der Belgen gehad, die de president tot aan de grens tegemoet gekomen was. Volgens de Figaro is de ontmoeting der beide staatshoofden bijzonder hartelijk geweest. In gezelschap van Millerand, de Broqueville en Joffre zijn zij naar Veurne gegaan, wat de vorige dag nog vrij hevig door de Duitsers beschoten was. Op het stadhuisplein te Veurne hebben de koning en de president de Belgisch-Franse troepen geschouwd.

In de namiddag is Poincaré met Millerand naar de Franse troepen gegaan, die in de buurt van Ieper staan.

Van Franse zijde.

Uit het communiqué van het Franse gezantschap te 's Gravenhage, onder dagtekening van heden verstrekt, ontlene wij ter aanvulling van het telegram in ons ochtendblad:

Op het gevechtsfront dat zich uitstrekt van Diksmuide tot de Leie hebben de aanvallen der Duitsers zich gisteren herhaald doch op

verscheidene punten met mindere heftigheid, vooral ten aanzien van de in het gevecht gebrachte infanterie, en hebben onze troepen, tot de aanval overgaande, in verschillende richtingen aanmerkelijke vorderingen gemaakt.

Van de Limburgse grens.

Men schrijft ons uit Maastricht:

De heer Brouwers, groothandelaar in fruit, wonende te Visé, doch thans, nadat zijn woning en zijn eigendommen verbrand zijn, verblijf houdende te Maastricht, had van het Duitse bestuur het monopolie gekregen om fruit in grote hoeveelheden naar Duitsland te vervoeren. Dit schijnt de jaloezie van twee concurrenten in Aken en Keulen opgewekt te hebben, die om de heer Brouwers te schaden een aanklacht indienden bij de Kommandantur, waarbij de heer Brouwers beschuldigd werd te Maastricht opripende redevoeringen tegen de aldaar vertoevende Belgen te houden en hen tegen de Duitsers op te hitsen. Toen nu de heer Brouwers zondagmiddag met zijn kinderen per auto huiswaarts keerde, werd hem vlak bij de grens te Moelingen door de wacht hebbende officier gezegd, dat hij krijgsgevangen was. De officier verwijderde zich en het had de heer Brouwers weinig moeite gekost de grens te overschrijden.

Daar hij zich echter van geen kwaad bewust was, liet hij zijn kinderen huiswaarts keren en verzocht hij zo spoedig mogelijk naar Luik gebracht te worden, opdat hij zijn zaak kon verdedigen.

De zaak tegen de heer Brouwers, werd dinsdag te Luik behandeld en toen men bemerkte, dat de beide aanklagers slechts bij naam en in hun hoedanigheid van fruithandelaars (dus als concurrenten) aan de beschuldigde bekend waren, en er verder geen bewijzen van schuld voorhanden waren (verschillende Maastrichtse heren, onder wie een

Duitsers, hadden zich met de zaak bemoeid), werd de Heer Brouwers vrijgelaten.

Op aanraden van de advocaat zal de heer Brouwers nu tegen de beide Duitsers een klacht wegens laster indienen.